

ԵՐԹՑ ՎԵՐԴԱԳԵՏԱՆ ԱՆԵՐԱԴԱՐՔԻ ՊԵՏՄՈՒԹԵԱՆՆ ԸՐԱՎ ՑԳԱՆՈՐՈՒԹՅՈՒՆԸ :

Մեզի համար ոչ սակաւ նշանաւոր գործ եղաւ տոյն ամսոյ մէջ երկից վարդապետացս Վերադարձի Պատմութեանը մեր պատուական ազգին վրայ ըրած ազդեցութիւնը : Ազգային օրագիրները արդէն ծանուցին հասարակաց թէ այն մեր տետրակը ինչ կերպով եւ ինչ աստիճանի եռանդով ընդունելի եղեր է համազգի երբայք ողջամիտ մասին, կամ որ ետյն է՝ գրեթէ բոլորին . եւ այն ազգասէր լրագրաց խրախուսիչ խօսքերուն համար ետրէն կըլայտենեք հրապարակաւ մեր սրտանց շնորհակալութիւնները :

Շատ մը եւամակներ այ ընդունեցանք ու կընդունինք ետյն եխրիքն վրայ հետ գնետ : Ի մասնաւոր մեծարոյ թարեկամաց, յորոց չորսին միայն խօսքերը բաւական կընամարինք հրատարակել յուրախութիւն ամենայն բարեսիրաց : Աներկրայինք որ ետյն բարեսէր ընթերցողք կընտրեն՝ եք եւամակներուն մէջ մեզի տրուած գովաստները չենք զեղչեր . վասն զի լաւ գիտեն անշուշտ որ գործը անձնական չէ, հմպա միայն աստուածային եւախախտութեան մէկ տեսքերութիւնն է՝ որոյ մեզ գործիչ միայն գտնուած կընանչեանք զմեզ, ուստի եւ ամենայն գովաստ առ աղբիւրն բարութեանց կըղարձընենք մեր կողմանէ :

Նամակներուն մէջ եք մեր բարեկամներուն հետ թշնամեաց յիշատակութիւն այ կայ, ի հարկէ ընթերցողք չեն զարմանար, որպէս եւ ոչ մեք, այլ մասնաւոր եւս առաւել կընաստատուին թէ ուրեմն գործողութիւն երեսելի եւ աղէկ յան է որ բշառի եւ հալածող ունի : Անպտուղ ծառոյն քար ձով կընտոտ . ամպ, ծուխ եւ գոլորշի կրկն՝ ճշմարտութեան լուսոյն դիմաց երբ պակսեր է որ հիմա պակսի : Ե եք զիս հալածեցին, ապա եւ զձեզ հալածեսցեն » կըսէ երկեւտր վարդապետն մեր, եւ կըբաշտարէ զմեզ : Փիլիսոփային մէկն այ վրայ կըրերէ թէ Թշնամութիւնը գէշ խորճըղատու է . հալածուողին երջանկութիւն կըրերէ : »

Աղաքոնեան Մկրտիչ աղան ամսոյ 20ին կըգրէ մեզի .

« Զեռքէ ձեռք քաշելով կարդացին արդէն հաւատարմութիւնք ձեր այս օրերս հրատարակած կարեւոր գրքոյկը, ու անպատմելի խելոտութեամբ ձեր փառաւոր յարութիւնը իսկոյն անտեսելին ազգին : Զեմ հաւատար որ ասկէ ետեւ գտնուի Հայ մը՝ որուն մտաքը չըլլայ դեռ կատարելապէս թշկուած ու սիրտը հանդար-

« տացած՝ ձեր վերայ . թէ որ հրաշխք գտուի այնպէս արտառոց մարդ մը, քանի ծաղրելի պիտի ըլլայ ամենուն : »

Տեր Պօղոսեան Գալուստ աղան ետյն բղբարեւով կըգրէ .

« Վերադարձի պատմութիւնը խիստ հաճոյսկան եղաւ ընդհանուր ազգային ժմաց . շատ ոչ ջամիտներ իրենց ուրախութիւնը կըլայտենն, եւ ձեր անկեղծ խոստովանութիւնը կըգովնէ : Սրբազան Պատրիարքին ձեռքն անցած իրիկուր ամբողջ կարդացուցեր, ու վերջարանին վրայ սիրտը սաստիկ փոփոխուեալ լացեր, եւ արտասուածք զձեզ օրհներ եւ շնորհակալութեամբ գովեր է . ուրախ եղիք : ... Վերադարձի պատմութիւնը առած իրիկուսն Նուրեանց կառուցաւ աղային տունը գացի . ուր Տեր Յովնանեալը հրաւիրելով՝ միկնող կարդացինք, եւ միկ քանի ունկեղիւրներ այ կային . լսողք զարմանօք ձեր ուղղամտութիւնը կըգովնէ, եւ ձեր եւախախտութիւնը կըմեղադրէին : Պատմութիւնն է ալ ինչպէս գեղեցիկ հիւսուած մը ունի, որ կարծես թէ զձեզ բամբակները անունկովին կըմատուտին : ... Հետեւեալ առաւօտուն շարք օրը, որ էր սեպտ. 13, եւ եւալկատիչ Խաչի, սրբազան Պատրիարքը Իսկիւտար իր տունն էր : Ժամուն աւարտմանը հոն գտնուեր է Տեր Յովնանեալը, Պետրոսեան Պօղոս վարդապետը, Սերեան Յովնանեալ վարդապետը, Սոյո Յովնանեալ արքեպիսկոպոսը եւ այլ քահանաներ, Նորաստուկեան Միմոնիկ աղան, Զամուրճեան Յովնանեալ Պատուելիկ, եւ այլն . լսօք բացուեր է Վերադարձի պատմութեանը վրայ, եւ ամենքն այ փափաքեր են տեսնել : Տեր Յովնանեալը ծոցն հաներ կարդացեր է ետյն ժողովին մէջ . . . ամենքն այ մեծ զարմանքով ձեր արդարամտութիւնը եւ անկեղծութիւնը գովեր եւ ուրախացեր են : »

Օտեսն Պօղոս Աղան ուրիշ շատ քաջապերական խօսքերէն գատ՝ այսպէս կըգրէ .

« Միանգամայն ձեռքերնիս անցաւ ձեր Վերադարձի յորջորջեալ տետրակը . գոր կրկին կրկին կարդացինք ուշի ուշով : Միրտս ընդլայնեցաւ, եւ հոգիս հրճուեցաւ, Հարք իմ, տեսնելով այն տետրակին մէջ ծայրէ ի ծայր անկեղծ ու հայրենասէր սիրտ մը : Եք երբեմն ճակեցայ ու տրտմեցայ՝ շիրաւունքն ու ճշմարտութիւնը

« ոտքի կոխան եղած տեսնելով անակ մարդոց
 « որոնց անուն մը չըվայրեր այս աշխարհիս վրայ
 « երբեմն ալ ուրախացայ՝ տեսնելով ազգին ու
 « Հնամարտութեան համար ամեն նահատակութեան
 « յանձնառու մարդիկ, որ իրենց վերագործովը
 « պատկեցին իրենց ամեն արիւրբխներն ու
 « ազգային բարիքները : Ասկիւ տուն աւելի մեծ
 « բարիքներու ակնկալութեամբ զոցեցի տե-
 « ւորակը, ու նոյն ժամաչն սրտիս մէջ դաշն
 « կոնցալ յարտան սիրոյ և մեծարանաց՝ այն
 « տեսարանիս գրութեանը առաջնորդող բարի
 « սրտին նետ :

« Մեծ և խորին տպագորութիւն ըրաւ այն
 « տեսարակը նաև ամեն ուրիշ կարգացողներուն
 « վրայ ալ : Եւ երբ տակաւին անհաւան ու ազա-
 « ում մտաբեր մնացած կային, զուցե կիսով
 « չափ համոզուցան և սրտերին դարձաւ ուր
 « ազգին ամենամեծ բազմութիւնն է, այսինքն ձեր
 « և ձեր ձեռնարկութեանց կողմը :

« Երբ տակաւին մտեր մուրք ընդդիմութիւն-
 « ներ ընկ կըվորձնեմ ոմանք, այն ընդդիմու-
 « րիւններն այնչափ անգոր են ու խայտառակ՝ որ-
 « չափ հզօր է ազգին լուսաւորեալ այն մեծ մասը
 « զոր զովետով յիշած էիք, և իրաւամբ, ձեր
 « տեսարակին մէջ : Ոչ բէ միայն ընդ հուպ կարգի
 « պիտի մտենն անպատճառ Արևելեան Ազգային
 « վարժարանին գործերը, այլ և այն առիով ու
 « անոր երևան յոյս ունիլք որ ազգին ամեն գոր-
 « ձերն ալ : Եւ այս բանին համար ասկիւ տուն
 « դուք ալ կրնաք աշխատիլ զբով և նպատակ
 « ձեր ազդեցութեամբն ու համոզմամբը ազգա-
 « սիրաց փափաքներուն կատարմանը » և այլն :
 « Ամառերբրիս տպագրուած օրերը ընդունե-
 « ցանք նաև հետագայ պատուական նամակը զոր
 « օգուտ կրնամարիւք ամբողջ՝ հրատարակել .

« Պերպատիս սուրբ Հարր պատուասիրեալք ,

« Գոծակնի դիտումն և Ազգասեր նախանձաւորու-
 « րին ձեր հանդիմ գարանայեաց գրույաւորութեամբ
 « իմն իրանի ամաց նետ բացափայլէր . և տայր որոց
 « յաշի կին զօրս զայս բարեպայծառ իբրև յանդիման
 « աջաց տեսանել : Ապարեն յօրի յայնմանն և այսր
 « այլ յայնմ լիւտալ է իմ . ապիկար լիւտալ իմ ջբակ բառ-
 « մի արտասանել՝ որ չլից ուղղեալ ի գովեստ ձեր և
 « ձերոյ բազարի նահատակութեանցն . և ճշ իղն իմ
 « կասի յաղօթս որ առ Աստուած ի ժտելոյ զքաշ քաշ
 « բարգաւաճան Ազգասիրական վատակոց ձերոց և
 « ջանից :

« Տեսանմ արդ աջօր բացօր, զի մերով ուղղա-

դատ կշռողութեամբ վտանան ամուսն Իօրենեան
 « ղոքերգականքիւնր վասն ուսումնատեւոց բարուց Հայ-
 « կազեան Գրոհիս . զորս անդուպ ի բերան անալ ի բա-
 « տերս իբրև կարեկից երգելի՝ երգեսք և ձմեւար
 « ի սրտի, և աջը յարտատուս նամակալ : Վաստիմ
 « ստել, Հարր պատուասիրեալք, երբ Իօրենեան յանդի-
 « մանաքիւնր զինն երբէր լսելի յազդին ի սիրո՝ մեծ-
 « մերելոյ ի սեբ սրբոց Թարգմանեաց, և ուշաբերոյի
 « ուսումնասեր գրածամաց . ոչ և ոչ երբէր . այլ բանգի
 « եղին և կացին դուման խոջեղոյն արտարուստ : Ազգ
 « արաման յիւրումն ստրկութեան և ցիրոցան
 « վնասի՝ փարեր դեռ . զչիւմօր իւրոցն սրանելու-
 « րուստ Թարգմանեաց, և ի գրաւոր վատակու նոցա
 « զարս դեռ ունէր ի ձեռնին՝ միօրաբեր . բայց և զգայր
 « թէ խոց է յիմբեան, խոց ակամայ տգիտութեան, և
 « ցանկալ ցանկայր քաղաղութեան վնասի :

« Եւ մինչ յայս կակիծ վշտանար՝ դեռ սիրով
 « բժշկութեան, կամ զոնեւ ու ի սպաս ճարտակ վիրացն
 « զաջս շըշըշեր յիմատուս վիրաբոյժ, և կարտասել
 « խնդրեր դարմանս քաղաղութեան պատանաս գինետ
 « և մեղաւ, դիպել դիպեցաւ բանն բանն վնասուց դեղոց
 « և դեղատուսաց : Զի ա՛ն որք զքաշ բժշկի կամ գի-
 « րաբուժի անուս կրկին՝ մերձեալ մերձեալին ի խո-
 « ցեալն քան ի խոցան, եղեալ զակն չար և տմարդի .
 « ի ձեռնին յրացեալ շանքից խարանք որոտացող՝
 « տարձամայ կրօնից յազմամբ և յախտեմից մա՛նուս
 « սպառնալոց լի լի, առ ի սպաս վիրապից աննել զտ-
 « ցեալն յոցի և ի մարմին :

« Իսկ այլ ոմն մարդասիրագոյն ցազաներ զանն,
 « և խարասիկ պատրանօք մերձեալք . ցաւեր ընդ
 « ցաս և ընդ կակիծ խոցուածոց մերոց, այլ չարսր-
 « մի բժշկական պատանել մեւ . մա՛ միայն նմարոց
 « զբժշկական մատնանմ մի մի խոսել ի ձեռաց մերոց,
 « զիւր մատնեղարան ձոխացուցանել, և զմեզ առ-
 « երևութիս ինչ տփփել :

« Եւ որ չար և աննաբիւն չար՝ յայտ է, զի մար-
 « դասիրագոյն կարծեալքն իրաւաս դատելին երբեմն
 « առ մարդասանելոյ առ այս՝ մերկանալ զամենայն
 « օրնս մարդկութեան, և ապիտախտութեան չարախ-
 « տափաւ կեղտ յաննն ամուսն . որով ազգին խոջ դար-
 « մնալ զայրանալք : Այն ինչ ազգ Հայիկան, ազգ ար-
 « նամարեալ՝ բայց յաւս օտարաց և օտարացելոց,
 « նեձեր նաւաւեր, և կայրակա արտատուաց իջուցունել,
 « յամենայն յաստնատ ձեռս յերկինս նամբամայր . և
 « անա զինչ . այցելութիւնր գրութիւնր յերկնից առա-
 « տուսան . կըք, յայտ նամբարելի տարուշ, յասարս
 « խնկելիս :

« Եւ զինչ . մասն Ազոյ Անելին Աստուծոյ շարժեաց
 « զսիրտ երկից Պատուասիրելի Հարցոյ, որք խորտա-
 « կեցիք զբորբոյնալ պողպատն նրացեալ բանց տարա-
 « մայութեան, և քաջարի զղմ կացեր մարդիոյց
 « ղողորքորբութեանց . միայն տիրապէս ստուգութեան
 « և անմխտելի ճմարտութեան զկողմն կայաք բա-
 « ցերեակ դասանութեամբ : Զայս ամենայն յայտնա-
 « բանեաց քաշ քաշ՝ նրատարակութիւն գործոյն որ

կոչեր « Պատմութիւն վերադարձի երկն վարդապետեան » քննող որ մատն ի բերան կացին մնացին յակնիստ ամենայն Հայկազեան ծնունդ, և կրկին կրկին ոգիստանցեան ընդ ճեզ, և փարատեցան կեղակարծ կարծիք որք յուզիին ի բերան սակառաց :

« Ծնողք » որք գաղիս գրոյ իւրեանց ազգապարեցին ի ճեր Հայրենի խնամս, դովին գրուածոց ընթերցմամբ քանի աւելի ոչ վստաճս եղեն. իսկ որք զվողմն ունին ճշմարտասիրութեան ճերոյ՝ կեղակարծ դատմանց ուսանց դիմարեան ղովին գրուածով ճրբափ ոչ քաջապես իրայտուսեն :

« Եւ զիւնոր լռեցից, կամ լռեցեն ամենայն քաջախոճք, և սակաւ ինչ գրեցեն զաւետիս խոստման ճերոյ, զի խոստացեալ էիք զԱստուածաբանութեան մասեան մի յօրինել և նրատարակել, գոր ցայս վայր մամուլն Մխիթարայ զսեանայ ի վայելս մատակարարել ուսումնասիրաց ազդիս : Ազգս ուրեմն տարբ. և նուիրական են պաշտամուր ճեր, և արժանի ամենայն գովութեան և գոճութեան. երայտիք ճեր, և Հարք պատուասիրեալք, անեղծ տպեցին ի խորս սրտից ամենայն Համագրեաց, և դուք որպէս գրասականեցիք՝ դարձեալ գրասականեցիք յաւերճ գոյրտ Հայկական որերոյն :

« Ազգսին ի բազմաց հետ: ըզնայի գայս զիբ յայտարար մտերմութեան իմոյ և ակնածութեան առ ճեզ գրել, բայց յուսամ քի երկնակից ճեր՝ Գերապատիս Տեր Ամբրոսիոս Վարդապետ՝ ի դարձին իւրում սակառար գրացոյց. այլ ի դեպ ծամուս, բրանեցի այլ ևս անգիր բողոյ գարտիս խնձեղ և զգացցումն :

« Գերապատիս սրբոց Հարցոց

Մեամ կամուր ծառայ

ՅՈՂԱԶԱՆՆԵՍ ՔԱԶԱՆԱՅՍ ՓԱՓԱՋԱՆԸ .

« ՅԻւզիտար, ի Սուրբ Խաչ եկեղեցւոյ, 1 հոկ. 1856 : »

ՆՈՐԱՏԻՊ ՄԱՏՆԱՆԻՔ

ՅԻՇԱՅԱԿԱՐԱՆ ԿԵՆԱՅ ԵՒ ԳՈՐԾՈՑ ՄԵՆԱՆՈՒՆ ԳԱՅԱՋԱՆԱՆ ԱԶԱՐԵԱՆ ՅՈՂԱՅ, շարագրեալ ի Մսերայ Մագիստրոսէ և Ապաւոտ Գրիգորեան Մսերեանց. միահատոր ուրածալ մեծ, տպագրեալ ի Մոսկուա, 1856 : — Լագարեանց հոյակապ ազգատոնմին վրայ քեպետ մանր գրուածքներ շատ ելած էին մինչև հիմա, բայց ասոր չափ ընդարձակութիւն և ամբողջութիւն ունեցող պատմութիւն մը դեռ չկար հայրենէ : Պ. Մսերեանց վարժապետը այս աշխատութիւնը յանձն առեր ու կատարեր է յաջողակ և վայելուչ ոճով, և մաշուր պատկերագրող տպագրութեամբ : Պատմութեանը ետեւէն դրուած են Լագարեանց ճնտարանին վերաբերեալ զանազան տեղեկութիւններ, հրամանագրեր ու հրովարտակներ, այլեւայլ գրքերի քաղած հատուածներ, և քսանըվեց կտոր գովեստ՝ արձակ և ոտանաւոր, որոց մէջ լատգոյններն են վերջի եօրը հատը, որ Յիշատակարանը գրողի շարադրածն են :

Նոր Քուրթ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ, երեք տետրակք գտնազան ուսուկական երգոց երկը եւր բանաստղծից . այսինքն Ազամ Ազարի (որ մեք այլ ուրիշներուն հետ մինչև հիմա Ազար գիտեիք), Աշըգ Շիրիի, և Նիրանի բանաստղծին : — Այս երգերուն վրայ ուրիշ անգամ ամսագրոյս մէջ կրխօսիք. առ այժմ պարտք կըճանչնանք մեզի գովութեամբ յիշատակել զանոնք հաւաքող, պարգարեւող ու տպագրող ուսումնասիրիս անունը, որ է Պարոն Ոսկան Յովաննիսեանց երեւանցի :

Propriétaire-gérant : A. LACHAT.

Ի ՓԱՐԻՋ, Ի ՏԳԱՐԱՆԻՆ ՎԱՆՏԵՐԻ :

PARIS. — IMPRIMERIE WALDEN, RUE DOKAPART, 44.